

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

9 noiembrie 2017*

„Recurs – Ajutoare de stat – Articolul 107 alineatul (1) TFUE – Serviciu public de radiodifuziune – Măsuri adoptate de autoritățile daneze în privința organismului de radiodifuziune danez TV2/Danmark – Noțiunea «ajutoare acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat» – Hotărârea Altmark”

În cauza C-657/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 7 decembrie 2015,

Viasat Broadcasting UK Ltd, cu sediul în West Drayton (Regatul Unit), reprezentată de M. Honoré și de S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

TV2/Danmark A/S, cu sediul în Odense (Danemarca), reprezentată de O. Koktvedgaard, advokat,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de B. Stromsky, de T. Maxian Rusche și de L. Grønfeltdt, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

Regatul Danemarcei, reprezentat de C. Thorning, în calitate de agent, asistat de R. Holdgaard, advokat,

intervenient în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), președinte de cameră, și domnii C. G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: daneza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 30 mai 2017,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Viasat Broadcasting UK Ltd (denumită în continuare „Viasat”) solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 24 septembrie 2015, TV2/Danmark/Comisia (T-674/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:684), prin care acesta, pe de o parte, a anulat Decizia 2011/839/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark (JO 2011, L 340, p. 1, denumită în continuare „decizia în litigiu”), în măsura în care Comisia a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 plătite TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat, și, pe de altă parte, a respins în rest acțiunea formulată de TV2/Danmark A/S având ca obiect anularea în parte a acestei decizii.

Situația de fapt

- 2 TV2/Danmark este o societate de radiodifuziune daneză care a fost constituită în 1986. Înființată mai întâi sub forma unei întreprinderi de stat autonome, aceasta a fost transformată în societate pe acțiuni, cu efect contabil și fiscal de la 1 ianuarie 2003. TV2/Danmark este a doua stație de televiziune publică din Danemarca, prima fiind Danmarks Radio.
- 3 Misiunea TV2/Danmark este de a furniza și de a distribui programe naționale și regionale de televiziune. Această difuzare se poate efectua în special prin instalații radio, prin satelit sau prin cablu. Obligațiile de serviciu public care revin TV2/Danmark sunt stabilite de ministrul culturii.
- 4 Pe lângă organismele publice de radiodifuziune, operatori comerciali de radiodifuziune sunt prezenți pe întreaga piață daneză de televiziune. Este vorba în special, pe de o parte, despre societatea Viasat Broadcasting UK Ltd (denumită în continuare „Viasat”) și, pe de altă parte, despre consorțiul format din societățile SBS TV A/S și SBS Danish Television Ltd (denumit în continuare „SBS”).
- 5 TV2/Danmark a fost constituită inițial cu ajutorul unui împrumut de stat cu dobândă, iar activitatea sa trebuia, ca și cea a Danmarks Radio, să fie finanțată prin intermediul veniturilor obținute din taxa de radiodifuziune plătită de toți telespectatorii danezi. Legiuitorul a decis însă că, spre deosebire de Danmarks Radio, TV2/Danmark va avea de asemenea posibilitatea de a beneficia printre altele de veniturile obținute din activitatea de publicitate.
- 6 În urma unei plângeri depuse la 5 aprilie 2000 de SBS Broadcasting SA/Tv Danmark, sistemul de finanțare al TV2/Danmark a făcut obiectul unei examinări de către Comisie în Decizia 2006/217/CE din 19 mai 2004 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca în favoarea TV2 Danmark (JO 2006, L 85, p. 1, rectificare în JO 2006, L 368, p. 112, denumită în continuare „Decizia TV2 I”). Această decizie acoperea perioada cuprinsă între anii 1995 și 2002 și privea următoarele măsuri: veniturile obținute din taxa de radiodifuziune, transferurile de fonduri pentru finanțarea TV2/Danmark (de la Fondul TV2 și Radiofonden), sume acordate ad-hoc, scutirea de impozitul pe profit, scutirea de la plata dobânzilor și de la rambursarea capitalului împrumuturilor acordate TV2/Danmark la momentul înființării sale, garanția statului pentru împrumuturile de funcționare, precum și condițiile avantajoase de plată a taxei de licență datorate de TV2/Danmark pentru utilizarea frecvenței de transmisie naționale (denumite în continuare, împreună, „măsurile în cauză”). În cele din urmă, investigația Comisiei a vizat de asemenea autorizația acordată TV2/Danmark pentru a emite pe frecvențe locale în rețea și obligația tuturor proprietarilor de antene comunale de a difuza programele de serviciu public ale TV2 pe instalațiile lor.

- 7 În urma examinării măsurilor în cauză, Comisia a apreciat că acestea constituiau ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru motivul că regimul de finanțare a TV2/Danmark, care urmărea compensarea costului prestațiilor de serviciu public ale acestei întreprinderi, nu îndeplinea a doua și a patra dintre cele patru condiții stabilite de Curte în Hotărârea din 24 iulie 2003, *Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, aceste condiții fiind denumite în continuare „condițiile Altmark”).
- 8 Comisia a stabilit, în plus, că ajutoarele menționate, acordate TV2/Danmark între anii 1995 și 2002 de Regatul Danemarcei, erau compatibile cu piața internă în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, cu excepția unei sume de 628,2 milioane de coroane daneze (DKK) (aproximativ 85 de milioane de euro), pe care a calificat-o drept „supracompensație”. Comisia a obligat astfel Regatul Danemarcei să recupereze de la TV2/Danmark această sumă, cu dobânzile aferente.
- 9 Decizia TV2 I a făcut obiectul a patru acțiuni în anulare introduse, pe de o parte, de TV2/Danmark (cauza T-309/04) și de Regatul Danemarcei (cauza T-317/04) și, pe de altă parte, de concurenții TV2/Danmark, Viasat (cauza T-329/04) și SBS (cauza T-336/04).
- 10 Prin Hotărârea din 22 octombrie 2008, TV2/Danmark și alții/Comisia (T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, EU:T:2008:457), Tribunalul a anulat decizia respectivă. În hotărârea pronunțată, Tribunalul a considerat că Comisia a apreciat în mod întemeiat că misiunea de serviciu public încredințată TV2/Danmark corespundea definiției serviciilor de interes economic general ale radiodifuziunii. Acesta a constatat însă și existența mai multor nelegalități care afectau Decizia TV2 I.
- 11 Astfel, în primul rând, cu ocazia examinării aspectului dacă măsurile vizate prin Decizia TV2 I implicau resurse de stat, Tribunalul a constatat că, în cadrul calificării sau necalificării ca resurse de stat, Comisia nu și-a motivat aprecierea în ceea ce privește luarea în considerare, *de facto*, a veniturilor din publicitate aferente anilor 1995 și 1996. În al doilea rând, Tribunalul a constatat că examinarea de către Comisie a aspectului dacă erau îndeplinite a doua și a patra condiție Altmark nu se întemeia pe o analiză atentă a condițiilor juridice și economice concrete în care fusese determinat quantumul taxei de radiodifuziune care a revenit TV2/Danmark. În consecință, Decizia TV2 I era afectată de nemotivare referitor la acest aspect. În al treilea rând, Tribunalul a constatat că aprecierile Comisiei referitoare la compatibilitatea ajutorului în raport cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, în special în ceea ce privește existența unei supracompensații, erau și ele afectate de lipsa motivării. Potrivit Tribunalului, această lipsă a motivării rezulta din inexistența unei analize serioase a condițiilor concrete, juridice și economice care au condus, în perioada investigată, la stabilirea quantumului taxei de radiodifuziune care revenea TV2/Danmark.
- 12 În urma anulării Deciziei TV2 I, Comisia a reexaminat măsurile în cauză. Cu această ocazie, ea a consultat Regatul Danemarcei și TV2/Danmark și, pe de altă parte, a primit observații de la terți.
- 13 În urma acestei analize, Comisia a adoptat decizia în litigiu.
- 14 Această decizie privește măsurile adoptate în privința TV2/Danmark între anii 1995 și 2002. Totuși, în cadrul analizei sale, Comisia a ținut seama și de măsurile de recapitalizare adoptate în anul 2004 în urma Deciziei TV2 I.
- 15 În decizia în litigiu, Comisia și-a menținut poziția privind calificarea măsurilor în cauză drept „ajutoare de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Într-o primă etapă, ea a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 constituiau resurse de stat și, într-o a doua etapă, verificând existența unui avantaj selectiv, a apreciat că măsurile în cauză nu îndeplineau a doua și a patra condiție Altmark. În schimb, în timp ce în Decizia TV2 I Comisia a considerat că suma de 628,2 milioane DKK (aproximativ 85 de milioane de euro) constituia o supracompensație

incompatibilă cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, în decizia în litigiu ea a apreciat că această sumă era o rezervă de fonduri proprii adecvată pentru TV2/Danmark. În dispozitivul acestei decizii, ea a declarat cele ce urmează:

„Articolul 1

Măsurile puse în aplicare de Danemarca în favoarea TV2/Danmark între anii 1995 și 2002 sub formă de resurse din taxa de radiodifuziune și alte măsuri care fac obiectul prezentei decizii sunt compatibile cu piața internă în sensul articolului 106 alineatul (2) [TFUE].”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 16 Printr-o cerere introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 decembrie 2011, TV2/Danmark a formulat o acțiune având ca obiect anularea în parte a deciziei în litigiu.
- 17 Cu titlu principal, TV2/Danmark a solicitat Tribunalului anularea deciziei în litigiu, în măsura în care Comisia a considerat că măsurile în cauză constituiau ajutoare de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 18 Cu titlu subsidiar, TV2/Danmark a solicitat Tribunalului anularea deciziei în litigiu, în măsura în care Comisia a apreciat că:
 - toate măsurile în cauză constituiau ajutoare noi;
 - resursele provenite din taxa de radiodifuziune care au fost, din anul 1997 până în anul 2002, transferate TV2/Danmark, apoi redirectionate către stațiile regionale ale TV2/Danmark constituiau ajutoare de stat acordate TV2/Danmark;
 - veniturile din publicitate care, în anii 1995 și 1996, precum și la momentul lichidării Fondului TV2 în 1997, au fost transferate de la acesta către TV2/Danmark constituiau ajutoare de stat acordate în favoarea TV2/Danmark.
- 19 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu în măsura în care Comisia a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 acordate TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat și a respins acțiunea în rest.

Concluziile părților

- 20 Prin recursul formulat, Viasat solicită Curții:
 - anularea primului punct al dispozitivului hotărârii atacate;
 - anularea motivării hotărârii atacate prin care Tribunalul a considerat că primul motiv invocat de TV2/Danmark, considerat în ceea ce privește cel de al treilea aspect al său, era întemeiat;
 - respingerea acțiunii în anulare formulate de TV2/Danmark, susținută de Regatul Danemarcei, și
 - obligarea TV2/Danmark și a Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.
- 21 TV2/Danmark solicită Curții:
 - respingerea recursului și

– obligarea Viasat la plata cheltuielilor de judecată.

22 Regatul Danemarcei solicită Curții respingerea recursului.

Cu privire la recurs

23 În susținerea recursului formulat, Viasat invocă două motive.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

24 Prin intermediul primului motiv, Viasat susține că, prin faptul că a apreciat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996, acordate TV2/Danmark prin intermediul TV2 Reklame și al Fondului TV2, nu constituiau resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE și că, în consecință, Comisia nu ar fi trebuit să le califice, în decizia în litigiu, drept ajutor de stat, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

25 Viasat arată că aceste venituri se aflau sub controlul și la dispoziția statului danez, pentru motivul că, înainte de a fi redirecționate către TV2/Danmark, ele erau deținute de două întreprinderi publice controlate de acest stat, și anume TV2 Reklame și Fondul TV2. În consecință, aceasta apreciază că, potrivit jurisprudenței Curții, condiția necesară, însă suficientă pentru ca veniturile respective să constituie resurse de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, era îndeplinită, iar aceasta indiferent de originea veniturilor respective.

26 Or, Viasat arată că, în speță, TV2 Reklame este deținută și controlată în întregime de statul danez și că deciziile întreprinderii sunt imputabile statului respectiv, întrucât ministrul culturii este cel care, cu acordul Comisiei pentru finanțe a Parlamentului danez, decidea atribuirea profitului aparținând TV2 Reklame.

27 Potrivit Viasat, transferul resurselor în cauză prin intermediul Fondului TV2 nu afectează nicidecum caracterul lor de resurse de stat, întrucât Fondul TV2 este de asemenea o întreprindere publică controlată de statul danez.

28 Viasat consideră că, având în vedere aceste împrejurări, prezenta cauză se distinge foarte clar de cele în care s-au pronunțat Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), și Hotărârea din 5 martie 2009, UTECA (C-222/07, EU:C:2009:124), care priveau situații în care resursele în discuție nu au părăsit în niciun moment sfera privată.

29 La fel ca Viasat, Comisia consideră că, prin faptul că a apreciat că veniturile transferate de TV2 Reklame către TV2 Danmark prin intermediul Fondului TV2 nu constituiau resurse de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, și că în decizia în litigiu Comisia a efectuat o analiză și o aplicare eronate a celei de a doua condiții Altmark, Tribunalul a săvârșit erori de drept.

30 TV2/Danmark și Regatul Danemarcei contestă aceste argumente.

31 În esență, ele susțin că veniturile din publicitate în cauză nu constituiau resurse de stat și nici, în consecință, ajutoare de stat, pentru motivul că nu proveneau de la statul danez, ci din activitatea TV2/Danmark, și că împrejurarea că TV2 Reklame și Fondul TV2 sunt entități publice deținute și controlate de statul danez nu prezintă relevanță în această privință.

Aprecierea Curții

- 32 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, pentru calificarea drept „ajutor”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, este necesară îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de această dispoziție (a se vedea Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Netwerk Noord și alții, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 63, precum și jurisprudența citată).
- 33 Dispoziția menționată prevede patru condiții. În primul rând, trebuie să existe o intervenție din partea statului sau prin intermediul resurselor de stat. În al doilea rând, această intervenție să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. În al treilea rând, trebuie să acorde un avantaj beneficiarului său. În al patrulea rând, ea trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența (a se vedea Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, punctul 75, Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Netwerk Noord și alții, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 64, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 15).
- 34 În speță, doar prima dintre aceste condiții face obiectul litigiului.
- 35 În ceea ce privește această condiție, care impune ca avantajul să fie acordat direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat, trebuie amintit că se pot înscrie în noțiunea „ajutor”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, măsuri care nu implică un transfer de resurse ale statului (a se vedea în special Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 36, Hotărârea din 30 mai 2013, Doux Élevage și Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, punctul 34, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 19).
- 36 Astfel, noțiunea de intervenție „prin intermediul resurselor de stat”, în sensul acestei dispoziții, vizează includerea, pe lângă avantajele care sunt acordate direct de stat, a celor acordate prin intermediul unui organism public sau privat, desemnat sau înființat de acest stat în vederea gestionării ajutorului (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, punctul 58, Hotărârea din 30 mai 2013, Doux Élevage și Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, punctul 26, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 20).
- 37 Astfel, dreptul Uniunii nu poate admite ca simplul fapt de a crea instituții autonome responsabile de distribuirea ajutoarelor să permită încălcarea normelor privind ajutoarele de stat (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 23).
- 38 Pe de altă parte, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, articolul 107 alineatul (1) TFUE cuprinde toate mijloacele pecuniare pe care autoritățile publice le pot utiliza în mod efectiv pentru a sprijini anumite întreprinderi, indiferent dacă aceste mijloace aparțin sau nu aparțin în mod permanent patrimoniului statului. În consecință, chiar dacă sumele aferente măsurii în cauză nu sunt permanente în posesia Trezoreriei, faptul că rămân în mod constant sub control public și, așadar, la dispoziția autorităților naționale competente este suficient pentru calificarea lor drept „resurse de stat” (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 37, Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Netwerk Noord și alții, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 70, Hotărârea din 30 mai 2013, Doux Élevage și Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, punctul 35, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 21).
- 39 Rezultă că, întrucât resurse ale întreprinderilor publice intră sub controlul statului și se află, astfel, la dispoziția sa, aceste resurse intră în sfera noțiunii „resurse de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Astfel, statul este perfect în măsură, prin exercitarea influenței sale dominante

asupra unor asemenea întreprinderi, să orienteze utilizarea resurselor lor pentru finanțarea, dacă este cazul, a avantajelor specifice în favoarea altor întreprinderi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 38).

- 40 Împrejurarea că resursele în cauză sunt gestionate de entități distincte ale autorității publice sau că sunt de origine privată nu prezintă relevanță în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 iulie 1974, Italia/Comisia, 173/73, EU:C:1974:71, punctul 35, precum și Hotărârea din 8 mai 2003, Italia și SIM 2 Multimedia/Comisia, C-328/99 și C-399/00, EU:C:2003:252, punctul 33).
- 41 Astfel cum arată Tribunalul la punctul 176 din hotărârea atacată, în anii 1995 și 1996, spațiile publicitare ale TV2/Danmark nu erau comercializate de TV2/Danmark însăși, ci de o societate terță, TV2 Reklame, iar produsul acestei comercializări era transferat către TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2.
- 42 În această privință, nu se contestă că, la fel ca TV2/Danmark, TV2 Reklame și Fondul TV2 erau întreprinderi publice deținute de statul danez și că li s-a încredințat gestionarea transferului către TV2/Danmark al veniturilor provenind din comercializarea spațiilor publicitare respective.
- 43 Astfel, întregul parcurs al acestor venituri până la transferul lor către TV2/Danmark era reglementat de legislația daneză, în temeiul căreia întreprinderi publice special mandatate de stat aveau misiunea să gestioneze veniturile respective.
- 44 Veniturile în cauză se aflau, prin urmare, sub controlul public și la dispoziția statului, care putea decide repartizarea lor.
- 45 Prin urmare, conform jurisprudenței Curții amintite la punctele 35-40 din prezenta hotărâre, veniturile în cauză constituie „resurse de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 46 Rezultă că, prin faptul că a statuat, la punctul 220 din hotărârea atacată, că veniturile aferente anilor 1995 și 1996, care proveneau din comercializarea de către TV2 Reklame a spațiilor publicitare ale TV2/Danmark și transferate acesteia prin intermediul Fondului TV2, nu constituiau resurse de stat și că, în consecință, Comisia le-a calificat în mod eronat drept „ajutor de stat”, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 47 Astfel cum s-a amintit deja la punctul 40 din prezenta hotărâre și contrar celor ce rezultă din cuprinsul punctului 211 din hotărârea atacată, faptul că aceste venituri, care proveneau de la agențiile de publicitate, erau de origine privată nu are niciun efect în această privință și este lipsit de relevanță în ceea ce privește aspectul dacă veniturile erau controlate de autoritățile daneze.
- 48 Pe de altă parte, la punctele 208 și 212 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat în mod eronat că resursele gestionate de întreprinderile publice nu pot constitui, în cazul în care provin de la terți, resurse de stat decât dacă sunt puse în mod voluntar la dispoziția statului de proprietarii lor sau abandonate de aceștia, iar statul a asumat gestiunea lor.
- 49 Astfel, contrar celor afirmate de Tribunal, o asemenea considerație nu își găsește niciun fundament în jurisprudența Curții.
- 50 Aceeași situație este valabilă pentru considerațiile prezentate la punctele 214, 215 și 217 din hotărârea atacată, potrivit cărora doar acea parte a veniturilor care, printr-o decizie a ministrului culturii, nu era transferată către TV2/Danmark putea constitui o resursă de stat, iar lipsa obligației de a transfera în fiecare an veniturile respective de la Fondul TV2 la TV2/Danmark nu putea conduce la o apreciere diferită.

- 51 Astfel, după cum s-a constatat la punctele 41-44 din prezenta hotărâre, existența unui control public asupra veniturilor din publicitate în cauză rezulta din faptul că acestea erau gestionate de întreprinderi publice deținute de statul danez. De altfel, este cert că, în temeiul legislației daneze, ministrul culturii avea posibilitatea de a decide dacă veniturile urmau să fie afectate unui alt scop decât un transfer către Fondul TV2.
- 52 În sfârșit, situația în discuție în prezenta cauză nu este comparabilă cu cea care făcea obiectul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), prin care Curtea a statuat că obligația, impusă unor întreprinderi private de aprovizionare cu energie electrică, de a cumpăra la prețuri minime stabilite energia electrică produsă pe baza unor surse de energie regenerabile nu implica niciun transfer direct sau indirect de resurse de stat către întreprinderi care produc acest tip de electricitate (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, punctul 59, Hotărârea din 17 iulie 2008, *Essent Netwerk Noord și alții*, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 74, precum și Hotărârea din 19 decembrie 2013, *Association Vent De Colère! și alții*, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 34).
- 53 Astfel, această din urmă cauză privea întreprinderi private care nu erau mandatate de statul membru în cauză să gestioneze o resursă de stat, ci aveau o obligație de cumpărare utilizând resurse financiare proprii (a se vedea Hotărârea din 17 iulie 2008, *Essent Netwerk Noord și alții*, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 74, Hotărârea din 19 decembrie 2013, *Association Vent De Colère! și alții*, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 35, precum și Ordonanța din 22 octombrie 2014, *Elcogás*, C-275/13, nepublicată, EU:C:2014:2314, punctul 32).
- 54 Pe de altă parte, în cauza respectivă, fondurile în discuție nu puteau fi considerate drept resurse de stat, întrucât nu se aflau în niciun moment sub control public (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2013, *Association Vent De Colère! și alții*, C-262/12, EU:C:2013:851, punctul 36, precum și Ordonanța din 22 octombrie 2014, *Elcogás*, C-275/13, nepublicată, EU:C:2014:2314, punctul 32).
- 55 Or, astfel cum s-a arătat deja, prezenta cauză se referă la întreprinderi publice, în speță TV2 Reklame și Fondul TV2, constituite, deținute și mandatate de statul danez pentru a gestiona veniturile provenite din comercializarea spațiilor publicitare ale unei alte întreprinderi publice, și anume TV2/Danmark, astfel încât asemenea venituri se aflau sub controlul și la dispoziția statului danez.
- 56 În consecință, prin faptul că a statuat, la punctul 213 din hotărârea atacată, că situația în discuție în prezenta cauză era analogă cu cea care făcea obiectul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea din 13 martie 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 57 În aceste condiții, este necesar să se admită primul motiv invocat de Viasat în susținerea recursului său și să se anuleze hotărârea atacată, în măsura în care prin aceasta s-a anulat decizia în litigiu întrucât Comisia a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 acordate TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

- 58 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Viasat reproșează Tribunalului că a statuat, la punctul 106 din hotărârea atacată, că decizia în litigiu era afectată de o eroare de drept în ceea ce privește sfera celei de a doua condiții Altmark.

- 59 Pe de altă parte, potrivit Viasat, Tribunalul nu și-a întemeiat aprecierea în această privință pe motivele deciziei în litigiu înseși, ci pe interpretarea acesteia efectuată în cursul procedurii de Comisie. Procedând astfel, acesta ar fi depășit limitele controlului său.
- 60 În această privință, Viasat arată că, contrar celor statuate de Tribunal la punctele 97, 99 și 104-106 din hotărârea atacată, considerentele pertinente ale deciziei respective nu indică nicidecum că a doua condiție Altmark „include conceptul de eficacitate a beneficiarului compensației”.
- 61 Viasat consideră că această condiție impune ca parametrii pe baza cărora este calculată compensația să fie stabiliți în prealabil în mod obiectiv și transparent și că ea urmărește evitarea oricărei utilizări abuzive a noțiunii „serviciu public”.
- 62 Comisia împărtășește argumentele prezentate de Viasat. Ea amintește că, în cadrul cauzei C-649/15 P, în care s-a pronunțat Hotărârea TV2/Danmark/Comisia, pronunțată astăzi, referitoare la recursul formulat de TV2/Danmark împotriva hotărârii atacate, a solicitat Curții să procedeze la o înlocuire a motivelor, în măsura în care Tribunalul a constatat că a doua condiție Altmark era îndeplinită în ceea ce privește ajutorul de stat în favoarea TV2/Danmark.
- 63 TV2/Danmark și Regatul Danemarcei contestă admisibilitatea celui de al doilea motiv, pentru motivul că Viasat nu prezintă un interes care să permită Curții să exercite un control asupra motivării hotărârii atacate referitoare la această a doua condiție, întrucât dispozitivul acestei hotărâri este favorabil Viasat și nu cuprinde niciun element referitor la condiția respectivă.
- 64 Pe fond, TV2/Danmark susține că Tribunalul și-a întemeiat aprecierea privind sfera celei de a doua condiții Altmark atât pe motivarea deciziei în litigiu, cât și pe interpretarea acesteia furnizată de Comisie în cadrul fazei scrise a procedurii contencioase.
- 65 În orice caz, TV2/Danmark apreciază că, în speță, parametrii de calcul al compensației erau stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent.

Aprecierea Curții

- 66 Trebuie amintit că, potrivit articolului 169 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, „[p] calea recursului se poate cere anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului, astfel cum figurează în dispozitivul acestei decizii”.
- 67 În speță, concluziile recursului privind cel de al doilea motiv invocat de Viasat nu urmăresc însă nici să repună în discuție anularea, la punctul 1 din dispozitivul hotărârii atacate, a Deciziei 2011/839, nici să conteste respingerea, la punctul 2 din această hotărâre, a acțiunii respective în rest, ci vizează motivarea hotărârii atacate referitoare la aplicarea de către Comisie a celei de a doua condiții Altmark, care nu constituie un element al dispozitivului hotărârii atacate.
- 68 În plus, trebuie arătat că Viasat recunoaște ea însăși că al doilea motiv privește o parte a hotărârii atacate care, considerată izolat, nu prezintă relevanță în ceea ce privește dispozitivul acesteia.
- 69 Rezultă că al doilea motiv invocat de Viasat în susținerea recursului său este inadmisibil.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

- 70 În temeiul articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.
- 71 În speță, Curtea apreciază că este necesar să statueze definitiv asupra acțiunii având ca obiect anularea deciziei în litigiu formulate de TV2/Danmark.
- 72 În această privință, trebuie arătat că, pentru motivele prezentate la punctele 35-56 din prezenta hotărâre, al patrulea motiv expus de TV2/Danmark, invocat în susținerea celui de al treilea capăt al cererii prezentate cu titlu subsidiar, trebuie înlăturat.
- 73 Prin urmare, acțiunea formulată de TV2/Danmark trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 74 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 75 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din regulamentul respectiv, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Curtea poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.
- 76 În speță, deși unul dintre cele două capete invocate de Viasat în susținerea recursului său a fost admis și deși hotărârea atacată a fost anulată, situația nu este aceeași pentru celălalt capăt de cerere, care a fost respins de Curte.
- 77 În consecință, este necesar, pe de o parte, ca TV2/Danmark să fie obligată la plata atât a propriilor cheltuieli de judecată, cât și a unei jumătăți din cele efectuate de Viasat în cadrul prezentului recurs, precum și a totalității celor efectuate de aceasta din urmă în primă instanță și, pe de altă parte, ca Viasat să suporte jumătate din propriile cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs.
- 78 Întrucât Comisia nu a solicitat în mod formal obligarea TV2/Danmark la plata cheltuielilor de judecată, se impune să se decidă ca aceasta să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 79 Articolul 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, prevede că statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 80 În consecință, ca intervenient în primă instanță, Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 24 septembrie 2015, TV2/Danmark/Comisia (T-674/11, EU:T:2015:684), în măsura în care prin aceasta s-a anulat Decizia 2011/839/UE a Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de**

Danemarca (C 2/03) în favoarea TV2/Danmark întrucât Comisia Europeană a considerat că veniturile din publicitate aferente anilor 1995 și 1996 acordate TV2/Danmark prin intermediul Fondului TV2 constituiau ajutoare de stat.

- 2) Respinge recursul în rest.**
- 3) Respinge acțiunea în anulare formulată de TV2/Danmark A/S împotriva Deciziei 2011/839.**
- 4) TV2/Danmark A/S suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cele efectuate de Viasat Broadcasting UK Ltd în cadrul prezentului recurs, precum și totalitatea celor efectuate de aceasta din urmă în primă instanță.**
- 5) Viasat Broadcasting UK Ltd suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs.**
- 6) Comisia Europeană și Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături